

ΚΘΒΕ: Αδυναμίες και κατορθώματα

POP popagenda.gr/uncategorized/kthve-adinamies-ke-katorthomata/

Τα ταξίδια μου στη **Θεσσαλονίκη**, τα τελευταία χρόνια, συνδυάζονται και με παραστάσεις του **Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος (ΚΘΒΕ)**. Μ' ένα τρόπο παρακολουθώ, έστω και ελλειμματικά, τις επιλογές του δεύτερου κρατικού θεάτρου της χώρας, που τα τελευταία χρόνια έχει καταφέρει πολλά, τόσο στο καλλιτεχνικό όσο και στο οικονομικό πεδίο. Και παράλληλα κέρδισε και το πρώτο μεγάλο στοίχημα: να ξαναφέρει τους κατοίκους της πόλης στις παραστάσεις του.

Την Πέμπτη του Πάσχα, για παράδειγμα, το Βασιλικό Θέατρο στην παράσταση **«Πυρκαγιές»**, αυτού του εξαιρετικού έργου του **Ουαζντί Μουαουάντ**, το θέατρο ήταν γεμάτο. Ασφαλώς παίζει ρόλο και η εκπτωτική πολιτική του ΚΘΒΕ, αφού κάθε Τετάρτη και Πέμπτη το εισιτήριο κοστίζει 5 ευρώ, αλλά ταυτοχρόνως το κοινό συνηθίζει ότι στις εξόδους του είναι και το θέατρο.

Η σκηνοθέτις **Ιώ Βουλγαράκη** ανέλαβε να σκηνοθετήσει τις «Πυρκαγιές», σε μετάφραση **Εφης Γιαννοπούλου**. Στο **Βασιλικό Θέατρο** δεν είχα ξαναδεί παράσταση. Ενα άνετο χωροταξικά θέατρο, η μόνη σκηνή η οποία ανήκει στο ΚΘΒΕ (τις υπόλοιπες τις νοικιάζει), το οποίο θα ανακαινιστεί περαιτέρω το καλοκαίρι. Στο φουαγιέ του φιλοξενείται έκθεση κοστούμιών από τις πολλές παραστάσεις της πολύχρονης ιστορίας του ΚΘΒΕ.

Η Ιώ Βουλγαράκη ανέλαβε ένα δύσκολο εγχείρημα, που συνέπεσε με την περίοδο απεργιών που ταλαιπώρησε το Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος τον περασμένο χειμώνα, γεγονός που σίγουρα δεν διευκόλυνε τη διαδικασία των προβών. Είχε στα χέρια της ένα πολύ δυνατό κείμενο, μια συγκλονιστική ιστορία που συνομιλούσε απολύτως με την αρχαία τραγωδία, με διαρκή flash back.

Ασφαλώς η Ιώ Βουλγαράκη χρειαζόταν μεγαλύτερο budget για μια τόσο απαιτητική παράσταση, κάτι που φάνηκε εξ αρχής με τα σκηνικά. Κι ενώ ήταν φανερό ότι έσκυψε με έγνοια και αγάπη πάνω στο κείμενο του Μουαουάντ, το βασικότερο πρόβλημα της παράστασης ήταν η δραματουργία και ο ρυθμός της, ιδιαιτέρως στο πρώτο μέρος. Με σκηνικές κινήσεις των ηθοποιών που επιχειρούσαν να κινηθούν μ' έναν τρόπο γεωμετρικό και αποστασιοποιημένο ταυτοχρόνως, (κίνηση **Αλεξάνδρα Καζάζου**), με μεγάλες σιωπές.

«Πυρκαγιές»

Το δεύτερο πρόβλημα οι μεγάλες ερμηνευτικές αποκλίσεις ανάμεσα στους ηθοποιούς. Στα θετικά της παράστασης ήταν η μουσική (**Γιώργος Χριστιανάκης**), και κάποιες από τις ερμηνείες. Ξεχώρισαν, με μεγάλη απόσταση, η **Ντίνα Μιχαηλίδου**(Ναουάλ), ο **Γιώργος Καύκας** (συμβολαιογράφος) και ο **Χρήστος Στυλιανού** (Νιχάντ), σε μία από τις καλύτερες ερμηνείες του. Η **Δανάη Επιθυμιάδη**, που υποδύθηκε την κόρη της Ναουάλ ήταν επαρκής και πολύ καλύτερη στο δεύτερο μέρος. Ο **Ορέστης Χαλικιάς** (έπαιξε τον Σιμόν, τον γιο της Ναουάλ) έδειξε ότι έχει ταλέντο, παρότι είναι ακόμη άγουρο και αδούλευτο. Η συνεργασία που έκλεισε με τον Αρη Μπινιάρη για τον ερχόμενο χειμώνα ενδεχομένως να αποδειχθεί ένα καλό σχολείο για τον νεαρό ηθοποιό. Οι «Πυρκαγιές» ολοκλήρωσαν τη διαδρομή τους την Κυριακή 5 Μαΐου.

«Πυρκαγιές»

Η δεύτερη παράσταση που είδα στο ΚΘΒΕ ήταν στην **Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών**, και ήταν ο **«Υπηρέτης δύο αφεντάδων»** του **Κάρλο Γκολντόνι**, σε σκηνοθεσία **Μιχάλη Σιώννα** (ηθοποιού και σκηνοθέτη), σε μετάφραση **Ερρίκου Μπελιέ**. Ο **Μιχάλης Σιώννας** επέμεινε πολύ στην κίνηση, που ήταν πολύ δουλεμένη και αποτελεσματική (**Εντγκεν Λάμε**), σε μια μεταμοντέρνα σκηνογραφική όψη, ατάκτως ερρειμμένη και με αρκετές υπερβολές (**Γιάννης Κατρανίτσας**). Σ' αυτή την παράσταση όμως η θετική έκπληξη ήταν η ερμηνεία του νεαρού **Θανάση Ραφτόπουλου**, στον ρόλο του υπηρέτη Τρουφαλντίνο. Συγκρατήστε το όνομα, γιατί ήταν εξαιρετικός. Αλλά και οι υπόλοιποι ηθοποιοί υποστήριξαν άλλοι καλύτερα κι άλλοι λιγότερο καλά τους ρόλους τους, παρότι οι μάσκες που φορούσαν κάποιοι ηθοποιοί εμπόδιζαν τους διαλόγους να φτάσουν στην πλατεία. Και σ' αυτή την παράσταση χώλαινε ο ρυθμός σε κάποια σημεία, αλλά δεν ήταν αυτό το κυριότερο πρόβλημα. Υπήρχε μια δυσάρεστη έκπληξη σ' αυτή την παράσταση, αφού πρώτη φορά βλέπω παράβαση (ναι, παράβαση!) στον Γκολντόνι, και μάλιστα ιδεολογικοποιημένη παράβαση, μιας και ο σκηνοθέτης, που υπογράφει και τη διασκευή του έργου, σκέφτηκε ότι πρέπει να μας εξηγήσει τα αρνητικά του καπιταλισμού! Και δεν ήταν το μόνο σημείο του έργου που υπογραμμίστηκαν έντονα και υπερβολικά οι δύο κόσμοι του έργου. Ο **«Υπηρέτης δύο αφεντάδων»** ολοκλήρωσε για φέτος τις παραστάσεις του την Κυριακή 5 Μαΐου, αλλά θα επαναληφθεί και την επόμενη σεζόν στο ΚΘΒΕ.

«Υπηρέτης δύο αφεντάδων»

Σε διάστημα 3,5 χρόνων το ΚΘΒΕ έχει καταφέρει πολλά. Πρώτα απ' όλα, κατάφερε να μηδενίσει, μόλις πριν λίγες μέρες, το τεράστιο χρέος του θεάτρου, που διαρκώς αυξανόταν και ποτέ δεν μειωνόταν και είχε φτάσει τα 9 εκατομμύρια ευρώ, χρέος που παρέλαβαν ο καλλιτεχνικός διευθυντής του, **Γιάννης Αναστασάκης**, και η διοίκηση του θεάτρου. Επίσης, όσο επιτρέπουν τα οικονομικά του, κάνει μετακλήσεις παραστάσεων, σκηνοθετών και ηθοποιών από την Αθήνα ή το εξωτερικό μπολιάζοντας τις εμπειρίες των ηθοποιών του θεάτρου, κάτι που είναι απαραίτητο και αναγκαίο και όπου ίσως πρέπει να δοθεί μεγαλύτερο βάρος τώρα που πλέον έφυγε το άγχος του χρέους. Η ανακύκλωση των ίδιων ηθοποιών για πολλά χρόνια δημιουργεί κόπωση στο κοινό και δημοσιοϋπαλληλική αντίληψη στους ηθοποιούς.

«Υπηρέτης δύο αφεντάδων»

Για το επόμενο διάστημα το ΚΘΒΕ έχει ήδη καταστρώσει το πρόγραμμά του. Ετσι ήδη βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη ο σκηνοθέτης **Γιάννης Καλαβριανός** κάνοντας πρόβες για την επιδαύρια παράσταση του ΚΘΒΕ, την «Ιφιγένεια εν Αυλίδι» σε μετάφραση Παντελή Μπουκάλα, ενώ η καλοκαιρινή παράσταση στην πόλη θα είναι το έργο «Βικτώρ ή τα παιδιά στην εξουσία» σε σκηνοθεσία Γιάννη Αναστασάκη.

Για τη σεζόν 2019-2020 θα παρουσιαστούν ανάμεσα σε άλλα: η «Μεγάλη πλατεία» του **Νίκου Μπακόλα** σε σκηνοθεσία **Ελένης Ευθυμίου**, οι «Τρεις αδελφές» του **Τσέχωφ**, σε σκηνοθεσία **Τσέζαρις Γκραουζίνις** (με τη συμμετοχή του Μανώλη Μαυροματάκη), και «Οι στυλοβάτες της κοινωνίας» του **Ερρίκου Ιψεν**, σε σκηνοθεσία **Γιάννη Μόσχου**.